

GININAZIU

Revista elevilor Școlii cu clasele I – VIII „GEORGE VOEVIDCA” – Câmpulung Moldovenesc

George Voevidca

110

ANI

NUMĂR ANIVERSAR

Nr. 4 - DECEMBRIE - 2001

Clasa a VIII-a B – promoția 2001

Colectiv redacțional

PROFESORI:

Lăcrămioara Băcanu;
Ortenzia Filipciuc;
Traian Nistiriuc - Ivanciu
(redactor șef);
Traian Gabriel Ojog
(secretar de redacție);

ÎNVĂȚĂTOR:

Elisabeta Ionescu

ELEVI:

Adina Bărbântă
(redactor șef adjunct);
Ionuț Liviu Hrișcă;
Alina Lăcățiș;
Georgeta Nisioi;
Diana Sbiciuc
(secretar adjunct
de redacție);

Tehnoredactare:

Traian Gabriel Ojog

Foto:

Mihai Covaliu

Școala cu clasele I-VIII Nr. 2 - „George Voevidca” – la o sută zece ani

La 19 octombrie 1891, Școala primară mixtă din Capusatului, deschisă în 1883, ca anexă a școlii din centrul orașului Câmpulung Moldovenesc, devine oficială, de sine stătătoare.

Începând să funcționeze într-o casă particulară, acest lăcaș de învățare spirituală s-a mutat apoi în local propriu, între 1935-37, construindu-se aripa din dreapta a actualului local al școlii, iar în 1973 acesta extinzându-se cu încă patru săli de clasă.

Anul 1973 a îmbogățit școala noastră cu o clădire anexă pentru atelier și sală de sport, prin concursul dat de actualul primar, Constantin Măngiurea, pe atunci director la Intreprinderea de Gospodărire a Orașului (IGO) și a introdus încălzirea centrală.

Merită pomenită, în contextul acelor uriașe eforturi, străduința directorilor Cramariuc Hortensia, Nicolae Caziuc și George Bodea, pentru ca noi, astăzi, să beneficiem de condiții optime procesului instructiv-educativ.

Dintre directorii de marcă ai acestui secolar așezământ civilizator nu pot lipsi din memoria noastră nume ca: George Diaconovici (primul învățator și implicat, director), Alexandru Ieșan, Constantin Stipor, Ilie Măngiurea (tustrei însumând peste cincizeci și trei de ani de directorat); Eusebie Mercheș (autor inspirat al „Cronicii Școlii”); Nicolae Ciobanu, Alexandru Paulencu, Nicolae Caziuc (realizator al modernului laborator de biologie, cu care ne mândrim și astăzi), Nicolae Buzgan (sub managementul căruia școala si-a sărbătorit un secol de existență).

De asemenea, rămân, ca frumoase amintiri pentru elevii de ieri și prilej de mândrie pentru dascălii de astăzi, activitatea de la această școală a unui mare număr de învățători și profesori de mare probitate profesională și prestanță intelectuală: Nicu Niculescu (dascăl și director); Ilie Veslovski (cel mai important director al Școlii de arte și meserii, din oraș, etnograf cunoscut în întreaga țară); Neculai Roșca (profesor la Liceul „Dragoș Vodă” – valoros poet și traducător); Ioan Țugui (profesor la același liceu și la Școala nr.3; pasionat colecționar de linguri de lemn și de ștergere; cunoscut autor de studii etnografice); Maria Voiculescu (contribuind hotărâtor la modernizarea bazei sportive a școlii); Bendea Rozalia, Maria Sbiciuc, Elisabeta Pentelescu, Veronica Andrieș.

Continuând acest demers, nu este pentru nimeni nici un secret că mulți învățători și profesori cu care se mândresc, pe drept cuvânt, celelalte școli din oraș, au „trecut” și pe la a noastră, lăsând în urmă regrete, dar și ambiția de a le continua înalta prestație.

Cum arată școala astăzi, în acest ceas aniversar, se poate constata ușor: o construcție impunătoare, amintind de catedralele feudale, bine echilibrată arhitectonic, înaltă, spațioasă și luminoasă.

Dacă precedenții directori au contribuit decisiv la întreținerea aspectului exterior, actuala conducere a acestei instituții a încercat să „construiască” ceva în „intimitatea” ei: estetizarea, prin noi zugrăveli și vopsire, a holurilor și a încăperilor, prin pavoazare cu material ilustrativ eficient pentru munca pe care o prestăm; introducerea sistemului computerizat în predare-învățare, cel mai recent cabinet, cel de informatică, fiind dotat cu doisprezece calculatoare, urmând a face demersuri pentru conectarea la rețeaua Internet.

La ora actuală învățământul (284 de elevi-16 clase), mai ales la clasele gimnaziale, se realizează pe cabinete de specialitate, unele mai vechi – dar nicidecum învechite (biologie, istorie, matematică), altele mai noi (română, geografie, engleză- franceză, matematică-fizică, biologie-chimie, religie).

De asemenea, în școală funcționează cele trei grupe de preșcolari (efectiv: 98), o bibliotecă (9231 vol.) un muzeu școlar, un cabinet medical, un punct de informare metodică, o sală de spectacole.

S-au realizat lucrări de întreținere a terenului de sport și, cu ajutor de la primăria municipiului (Domnul primar Constantin Manguirea, ne-a ajutat și ne va ajuta în continuare, fiind strâns legat de școala noastră prin faptul că tatăl dumnealui a fost în fruntea acestei școli, iar dumnealui - elev al Capusatului) vrem să declanșăm reparații la acoperișul școlii și la anexa atelier, pe care să o repunem în funcțiune, măcar cu eficiența de pe timpul profesorului-maistru Aurel Robciuc.

De dată recentă, ajungând la al patrulea număr, ne-a bucurat apariția revistei elevilor, revistă intitulată "Gimnaziu" și apreciată la nivel județean (deocamdată locul al III-lea...).

Nu în ultimul rând, la acest ceas de bilanț, ne mândrim cu mulți dintre foștii noștri elevi, astăzi, vorba poetului: „oameni mari, cu multă carte”: educatori, învățători, profesori, preoți, doctori, ingineri, juriști, economiști, manageri, politicieni etc. (N.B.! Acest număr aniversar al revistei a înregistrat cât mai multe nume, cerându-ne, și pe această cale, scuze pentru foarte mulți omiși!).

De asemenea, ne este imposibil a evoca și omagia numele tuturor dascălilor, care au ținut această școală mereu în priza concurenței pozitive cu celelalte școli din oraș, încercând, în paginile viitoarelor numere ale revistei să le aducem pioasa noastră recunoștință.

Noi, dascălii anului o sută zece, dorim, în loc de concluzie, să ne manifestăm căldura sentimentelor pentru predecesorii noștri, care au fost și rămân apostolii acestei școli, care, de astăzi și în semn de prețuire pentru munca lor și a noastră, va purta, cu onoare, numele prestigiosului profesor și poet „George Voevidca”.

Profesor **Lăcrămioara Băcanu**
Director al Școlii cu clasele I-VIII Nr. 2
- „George Voevidca” -

Școala în sărbătoare

I

Dimineață răcoroasă...
Gânduri grele ne aprind
Foșnete de frunze-n iarnă,
Peste emoții lucind.

II

Dimineață arătoasă,
Cu-așteptări și reci fiori...
Străzile sunt pline, pline
De suflețe și de flori.

III

Dimineață norocoasă
Peste-a școli-aniversare,
Un secol și un deceniu
De școală în sărbătoare...

Georgeta Nisioi - VIII - A

GEORGE VOEVIDCA

1893 - 1962

Ca om era de o rară distincție, totdeauna îmbrăcat îngrijit, cu o pălărie cu boruri largi. De statură mijlocie, dar fin în manifestări, ceea ce se cheamă un om de caracter.

Ca profesor la Cernăuți, Suceava, Roman și Câmpulung Moldovenesc era foarte conștiincios. Poseda cunoștințe de limba greacă, latină și franceză și știa

bine limba germană. L-am avut profesor de Limba și literatura română în ultimul an de liceu (Dragoș Vodă) (1948-1949) și-și construia lecțiile astfel încât să fie accesibile pentru toți elevii, presărate, ici-colo, cu câte o glumă de bună calitate. Pentru lecțiile predate era apreciat și stimat de toți elevii.

Ca poet a publicat câteva volume de versuri, făcându-l cunoscut, colaborând la multe ziare și reviste în perioada interbelică (unele publicate cu pseudonim). În 1935 l-a primit și a vorbit (în sala liceului) despre evoluția romanului românesc și, în special, despre Liviu Rebreanu, prezent acolo, care a ținut o conferință despre George Coșbuc – poet al conștiinței românești. La îndemnul romancierului, George Voevidca a publicat în anul următor un volum de versuri.

Poeziile sale au figurat și în unele manuale școlare ori în antologii. Menționez: Doina, Lui Eminescu, Seceriș etc., apreciate de critica literară.

Ca epigramist a ținut în 1932 la Roman o conferință despre epigramă, publicată în 1936 într-un anuar al Liceului „Ștefan cel Mare” din Suceava, în care face și un scurt istoric al speciei, încheind cu o rețetă:

Luăți un pumn de cuvinte,
Amestecați-le bine;
trântiți-le-apoi pe hârtie
și ștergeți... ce nu vă convine.

Așadar, pe lângă activitatea profesional-didactică, a desfășurat o bogată activitate culturală și literară, fiind membru al Societății Scriitorilor Români, membru al Societății Ziariștilor din Bucovina și a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

O culegere din poeziile și epigramele reprezentative, precum și studiul despre epigramă ori drama modernă trebuie întocmită și publicată, fiindcă George Voevidca a fost primul poet modern al Bucovinei.

În cărțile pe care le-am publicat despre Câmpulungul Moldovenesc ori Bucovina i-am făcut întotdeauna loc în paginile lor, scriind uneori și în presă despre el, întrucât pentru vremea sa, el a fost o personalitate sub toate raporturile.

Școala generală de 8 ani (Nr.2), din Câmpulung Est se poate mândri, cinstind, cu numele lui, numele acestei școli.

Prof. **Grațian Jucan**

Un fost elev despre un fost profesor

Pe George Voevidca l-am avut profesor la liceu, între anii 1944-1948, începând cu clasa a V-a. Era un bărbat de statură mijlocie, foarte elegant și foarte bine pregătit intelectual, foarte prezentabil.

Preda lecții interesante și frumoase. Foarte sever, deseori pune note, începând cu nota „1”. Pentru o notă mare trebuia să știi foarte bine. În notare cerea să se cunoască bine gramatica.

În timpul orei era o liniște perfectă.

În cazuri speciale, când avea probleme cu unii elevi, lua legătura cu părinții.

La sfârșitul anului școlar, jumătate din clasă rămânea corigentă.

Gheorghe Sbiciuc

Gândind la Voevidca

I

Cu fruntea semeață-n
Azurul moldav,
Cu ochi de pădure
Și zâmbet suav,
Cu glas de izvor
În livezi poposit,
Umbla printre noi,
Cu pas neauzit,
Întrebând, cercetând,
Îndrumând neobosit.

II

Ceaslovul părinților
Și „Viețile sfinților”
I-au îndrumat pașii,
Nebiruiții;
Cu doina la drum,
Cu balada-n popas,
Cu umor la necaz,
Ca bătrâni-n taifas;
Cu ochii șăgalnici,
Cuminți și harnici;
Suflet fără de prihană,
Fără a pune geană pe geană,
Cobora la conace
Sau urca pe la stâne,
De dragul limbii noastre, române.

III

După ani, nu puțini,
S-a așezat în obcini,
În prag de Cetate,
Sprijinit cu tâmpla
Pe propria-i carte.

Prof. **Eugenia (Nistiriuc) Ivanciu**
- absolventă - 1965

Sumar, sentimental, despre directorii care au fost și... au rămas

Dacă în prezent se află în Bucovina un popor luminat și străbătut de conștiință națională, meritul este și al Școlii Capusatului, care în vremuri grele a reușit să rămână un focar de cultură națională. Se cuvine deci să aducem modestul nostru prinos de închinare și adâncă venerație înaintașilor noștri, care cu însuflețire și pricepere au întemeiat și dezvoltat această școală.

Între aceștia s-au distins printr-o activitate deosebită, plină de responsabilități directorii școlii.

În această funcție care presupune calități de bun dascăl, de intelectual cu un înalt orizont și un izvor nesecat de idei și inițiative, exigent și corect, amiabil și colegial, vorbitor înzestrat și mai ales bun gospodar, în perioada 1883-2001 s-au perindat 20 de învățători și profesori. Printre cei care au avut cei mai mulți ani în această funcție de directorat au fost: Constantin Stipor –22 ani (1910-1932), Alexandru Ieșean-12 ani (1888-1910), Ilie Manguirea-11 ani (1948-1959), George Bodea - 8 ani (1971-1979).

Primul învățător și primul director al Școlii din Capusatului, între anii 1883-1888, a fost Gheorghe Diaconovici, născut în comuna Calafindești, de lângă Siret. Candidat de probă în 1880 și definitiv în 1885, Gheorghe Diaconovici a fost un bun dascăl, un bun cântăreț și membru în Consiliul Școlar Județean.

În timpul funcționării acestui învățător și director, școala a fost inspectată de un ministru austriac care a regretat că elevii vorbesc numai românește.

Nicolai Naharneac-Niculescu (Nicu Niculescu) a funcționat la Școala din Capusatului, începând cu anul 1903 până la pensionarea sa, în anul 1938. El a avut conducerea școlii după trecerea la pensie a lui Constantin Stipor în 1932 și după retragerea lui Eusebie Mercheș, în perioada 1936-1938. Avea reputația unui bun învățător și conducător de școală. Pentru munca sa, depusă în folosul culturii și educației, Ministerul Educației Naționale, prin adresa numărul 28362 din 1939, avea să-i transmită mulțumiri și speranța că „ în viitor școala se va folosi de experiența dumneavoastră...”.

Un fruntaș al învățământului din Capusatului, învățător și director al acestei școli, între anii 1934-1936, a fost Eusebie Mercheș, care a lăsat una din cele mai bogate cronică, în care a sintetizat nu numai evenimentele școlare de la înființarea școlii până la trecerea sa la pensie, ci și tot ce a văzut, auzit și citit din trecutul Câmpulungului. Eusebie Mercheș – originar din Fundu Moldovei, districtul Austria Câmpulung – avea calificarea de învățător pentru școlile populare și a activat timp de 35 de ani în

învățământ în Fundu Moldovei, Valea Putnei, Botuș, Breaza și Câmpulung- Capusatului. Din arhiva școlii reiese că Eusebie Mercheș a avut o activitate extrașcolară deosebit de bogată, precum era și cea școlară, pentru care avea să fie decorat de guvernul român. Astfel, în 1934 a înființat societatea corală „Corul Plugarilor”, iar în 1935 era președintele Societății Arcășești din Câmpulung.

În mai 1935, Ministerul Instrucțiunii Publice a aprobat ca învățătorului Eusebie Mercheș să i se aducă mulțumiri pentru activitatea deosebită culturală și economico-socială, iar în urma inspecției din 24 aprilie 1936, la Școala Capusatului, inspectorul nota în Cronică școlii următoarele: „Am văzut școala aceasta condusă de un vrednic dascăl, care a știut întotdeauna să-și îndeplinească datoria față de școală și de neamul nostru, în consecință urez cele mai vii mulțumiri domnului director Mercheș Eusebie pentru munca depusă în folosul școlii românești”.

Același inimos dascăl, Eusebie Mercheș, avea să prezinte, în ziua de 11 iunie 1936, Cronică acestei Școli- Regelui Mihai- în care și-a semnat numele la pagina 114, precum și altor persoane din suită, care, cu ocazia vizitării Bucovinei, trecuseră și prin orașul Câmpulung.

Urmașul lui Nicu Niculescu la direcțiunea acestei școli a fost din anul 1938 Teofil Șandru, care până în acel an fusese revizor școlar al județului Câmpulung. Din aprecierile făcute de inspectorul general școlar la 1 iunie 1938, cu prilejul inspecției speciale pentru avansarea la gradul I, reiese că: „ învățătorul Teofil Șandru este un fruntaș între fruntașii tineri

ai Corpului învățătoresc din întreaga țară, în care școala își pune mari nădejdi “. Fiind un dibaci mânător al cuvântului și cu o temeinică pregătire culturală, Teofil Șandru a fost unul din factorii cei mai de seamă pentru afirmarea românismului în Bucovina. El era și președintele Asociației Învățătorilor din Câmpulung, președintele Cooperativei „Aurora”, precum și vicepreședintele Societății Arcășești.

Învățătorul Nicolae Ciobanu avea să fie noul director al școlii din februarie 1942. În același an această școală a fost aleasă ca „școală de experimentare” – spun documentele din arhiva școlii. În anul 1943, în urma unei inspecții, s-a constatat că „școala este în perfectă stare de curățenie și face o excelentă impresie”.

Ciobanu Nicolae

Prin decizia Ministerului Educației Naționale cu nr. 1579474, din 1947, începând cu 18 aprilie 1947, noul director al școlii a fost numit Alexandru Paulencu.

În anul școlar 1947 / 1948 exista o populație școlară de 390 de elevi înscriși

și un număr de 12 cadre didactice. Din 3 octombrie 1947 începea acțiunea de refacere a țării denumită „Munca voluntară”. De această acțiune în sectorul școlii noastre răspundeau învățătorii Alexandru Paulencu și Nicolae Ciobanu. În urma inspecțiilor administrative și didactice din acel an școlar se obținea calificativul de „foarte bine”.

Odată cu deschiderea anului școlar 1948/1949, conducerea școlii a fost preluată de Ilie Măngiurea, învățător cu gradul didactic I. El a fost numit ca director cu delegație de către Inspectoratul Școlar Județean, cu ordinul numărul 3217/48 și apoi confirmat ca director de către Ministerul Învățământului Public. Din 1 ianuarie 1949 întreținerea școlilor se face de către primării. În urma inspecțiilor din 19 iunie 1949 și 8 februarie 1950 sunt apreciate cadrele didactice și în mod deosebit directorul școlii pentru întreaga activitate. Cronica școlii

relatează despre Cercul de Etnografie, condus de prof. Ioan Țugui, ca fiind unul dintre cele mai valoroase din județ, despre locul I obținut de corul școlii în cadrul Festivalului Național al pionierilor și școlărilor și mai ales despre rezultatele acțiunii de alfabetizare din cadrul circumscripției școlii noastre, din perioada 1949-1955.

Până în anul 1961 a funcționat și internatul școlii, cu o capacitate de 25-30 de locuri.

Între anii 1963-1965, în funcția de director al acestei școli a fost numită profesoara Hortensia Cramariuc. Proaspătă absolventă a Facultății de limbă rusă, doamna profesoară nu cunoștea colectivul de cadre didactice de la această școală, dar în scurt timp – după cum mărturisește chiar ea – a putut să constate că atât învățătorii cât și profesorii erau buni profesioniști și foarte disciplinați. De un real folos pentru doamna directoare Hortensia Cramariuc a fost secretara școlii, Constandiș Rarița.

Cramariuc Hortensia

În acest timp au fost preocupări pentru amenajarea unui atelier-școală și a unei baze sportive care să corespundă cerințelor elevilor.

Faptul că de-a lungul anilor au plecat de aici absolvenți care au ajuns profesioniști de excepție în diverse domenii – după cum afirmă doamna Cramariuc – atestă valoarea acestei școli.

Absolvent al Facultății de biologie-geografie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași, cu gradul didactic I, profesorul Nicolae Caziuc a fost numit în funcția de director în anul 1965. Specialist foarte bun, metodist cu rară vocație, exigent și corect, profesorul și directorul Caziuc Nicolae rămâne o emblemă și un simbol care marchează istoria acestei școli. Alături de succesele obținute pe linie didactică, extrașcolară, școala s-a îmbogățit cu unul dintre cele mai moderne laboratoare de științe naturale din țară.

Un domn al catedrei și al școlii, pe care le-a onorat în mod strălucit până în zilele noastre, a fost directorul școlii Capusatului (Școala Generală Nr. 2), în perioada 1971 - 1979, profesorul și scriitorul George Bodea,

Nicolae Caziuc

absolvent al Facultății de Filologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” – Iași, cu gradul didactic I. Cu sprijinul Comitetului de părinți, al Depoului C.F.R. și al unor cadre didactice, între care în mod deosebit profesoara Maria Voiculescu și regretatul profesor-maistru Aurel Robciuc – mărturisește domnul profesor George Bodea – s-au realizat în această perioadă:

- construcția aripei de est a școlii (cu patru săli de clasă);
- construcția clădirii pentru atelierele școlare;
- introducerea instalației de încălzire centrală;
- asfaltarea terenului de sport și împrejurirea acestuia cu gard metalic.

George Bodea

Profesoara Ileana Ciurușniuc, absolventă a Facultății de Filologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” – Iași, a fost numită directoarea acestei școli în anul 1979. În această funcție până în anul 1984, s-a remarcat a fi o bună profesoară și colegă, vorbitoare înzestrată și cu „priză” în toate ipostazele. De apreciat sunt preocupările doamnei directoare pentru amenajarea cabinetelor școlare, înființarea patinoarului (artificial) al școlii, păstrarea curățeniei în școală.

Un dascăl deosebit, exigent cu sine și cu ceilalți, exemplu de om, pe cât de nobil și înțelept pe atât de simplu și modest, a fost în perioada 1988-1990 directorul școlii, profesoara Ecaterina Busuioc, absolventă a Facultății de biologie-geografie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” – Iași, cu gradul didactic I. Într-un timp foarte scurt a reușit să înceapă lucrările de refacere a fațadei școlii, să repună în funcțiune instalația de încălzire centrală și să aprovizioneze școala cu panouri necesare pavoazării.

Profesorul Nicolae Buzgan, absolvent al Facultății de istorie - filozofie, Universitatea București,

Ciurușniuc Ileana

Ecaterina Busuioc

cu gradul didactic I, a deținut funcția de director al acestei școli în perioada 1990-1995.

În acest timp s-au continuat lucrările de refacere a fațadei școlii, de amenajare a laboratorului de fizică și a altor cabinete școlare. În 10 noiembrie 1991, într-un cadru festiv, școala și-a sărbătorit centenarul. La festivitatea prilejuită de împlinirea celor 100 de ani de existență a școlii au participat cadrele didactice, elevii, foștii elevi și profesori, părinți, numeroși invitați.

Nicolae Buzgan

Absolventă a Facultății de matematică, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” – Iași, cu alură

sobră și cu vocație pedagogică, profesoara Ioana Gușu a deținut funcția de director al Școlii Nr.2, în perioada 1995-1998. Lucrările de întreținere și amenajare a sălilor de clasă s-au continuat cu sprijinul învățătorilor, profesorilor și al părinților. În perioada 19 noiembrie –16 decembrie 1996, Inspectoratul școlar a efectuat un control la această școală în urma căruia s-au făcut bune aprecieri, iar majoritatea cadrelor didactice au primit calificative de „bine” și „foarte bine”.

În urma concursului din martie 1998 postul de director al școlii a fost ocupat de profesoara Lăcrămioara Băcanu, absolventă a Facultății de fizică, Universitatea București, cu gradul didactic I.

Ajutată de colectivul de cadre didactice, de Comitetul de părinți, de Primăria municipiului Câmpulung Moldovenesc, doamna directoare, cu ani puțini, dar cu idei și inițiative multe se străduiește să schimbe înfățișarea școlii. De remarcat în acest sens sunt următoarele realizări:

- au fost cumpărate 12 computere, două imprimante, un copiator și un scanner;
- reparația capitală a grupului sanitar, atât la elevi cât și la cadrele didactice;
- zugrăvirea și vopsitul sălilor de clasă și a holurilor;
- lambrisarea unor săli de clasă;
- apariția revistei școlii – „GIMNAZIU” – care a ocupat locul al treilea la nivel de județ;
- amenajarea cabinetelor școlare de informatică, educație tehnologică, religie și limbi moderne;
- din anul 2000 funcționează și cabinetul medical.

Pentru munca lor, pentru dăruirea lor, tuturor acestora, învățători și profesori, directori, le dăruiesc un gând curat, încărcat de admirația și recunoștința mea și a colegilor mei!

Ioana Gușu

Prof. Ortensia Filipciuc

Nostalgia anilor pierduți

Mă numesc Hău Daniela. Sunt elevă în clasa a X-a, la Colegiul Național „Dragoș Vodă”, din Câmpulung Moldovenesc. Cu toate că acum sunt liceancă (anii de liceu, se spune, că sunt cei mai frumoși), în sufletul meu este vie încă amintirea anilor gimnaziali (acei minunați ani). Pot spune cu mândrie că rădăcinile mele, de tânăr vlăstar, sunt adânc înfipte în inima Școlii cu clasele I-VIII Nr.2 Câmpulung Moldovenesc, deoarece aici am înmugurit, am dobândit o parte din cunoștințele necesare pornirii pe drumul zbuciumat al vieții și m-au înălțat spre viitor. Am fost înconjurată de multă căldură, iar sufletul meu niciodată nu s-a bucurat de mai multă satisfacție. Desigur, nu am fost singura mlădiță.

Alături de mine, în toate momentele, au fost dragii mei colegi, împreună împărțind binele și răul, bucuriile dar și tristețile.

Am fost o adevărată familie, supravegheată îndeaproape de unicii și minunații domni profesori. Cel care a fost cel mai apropiat sfetnic al nostru

a fost scumpa doamnă dirigintă, Cernăuțean Maria. Eram un buchet de flori, înconjurat de o panglică împletită din dragoste, răbdare, devotament, dăruință, dar și mult, mult suflet de către doamnele profesoare și domnii profesori: Cernăuțean Maria (dirigintă; lb. română); Băcanu Lăcrămioara (directoare; fizică și chimie); Filipciuc Ortensia (istorie și geografie); Vermeșan Florența (biologie); Gușu Ioana (matematică); Piticari Mariana (tehnologie); Pleșca Nicoleta (lb. franceză); pr. Giosan Teodor (religie); Știrbu Leonte (lb. engleză); Forfotă Emil (muzică); Cucoreanu Cristina (informatică), dar și ceilalți stimabili domni profesori, cărora nu am avut posibilitatea să le fiu elevă.

Mulțumirile nu sunt suficiente pentru a dovedi că munca dumnealor nu a fost în zadar. Voi încerca să le dovedesc aceasta, prin rezultatele mele actuale și de viitor.

Daniela Hău – absolventă – 1999

Foști elevi, foști dascăli, astăzi despre ieri...

Aniversarea a 110 ani de existență a Școlii generale Nr. 2 din Câmpulungul Bucovinei îmi prilejuește reamintirea plăcută ale copilăriei, ducându-mă cu gândul și cu mintea înapoi, în urmă cu mai mult de patru decenii, când aveam un loc într-o bancă, în rândul de la geam, al îndrăgitei și prestigioasei sărbătorite de astăzi.

Sunt emoționat și onorat să dedic gânduri de recunoștință și cele mai calde urări de înflorire ȘCOLII ce a avut o contribuție decisivă la formarea mea ca om, ca ofițer și cetățean și care mi-a fost o lumină vie, ce m-a călăuzit în viață, în societate și în profesie. Îmi aduc aminte de anotimpul frumos, dar și capricios uneori, al primăverii vieții mele, când barometrul vieții de învățăcel se schimba des, când vremea frumoasă alterna cu o ploaie repede trecătoare, zâmbindu-mi din nou soarele...

Pe băncile sau în amfiteatrele școlilor pe care le-am urmat ulterior, în orice loc m-au purtat pașii vieții și ai profesiei, un gând care nu m-a părăsit niciodată s-a îndreptat spre dascălii mei de început, spre toți cei care au rămas cu chipurile și faptele lor înscrise pe pagina caldă a perioadei mele de școlar la „Capusatului”. Retrăiesc clipele când, împreună cu dragii mei colegi, deprindeam marile taine ale scris-cititului (cu caietele liniate într-un fel anume, cu abecedarul și cartea de citire) și socotitului (inclusiv „supliciu” tablei înmulțirii) sub mîiastra îndrumare pedagogică a blândeii, prearăbdătoarei și neobositei doamne învățătoare Elisabeta Dașchievici.

Revăd, aieva, chipurile și gesturile bune, calde și prea-îngăduitoare doamne diriginte Elisabeta Cerchez (geografie-științe naturale), ale doamnelor profesoare Paraschiva Gherman-Trandafir (limba română), Rusu (l. română), Macovei-Sfarghie (l. rusă), Maria Latiș-Voiculescu (ed. fizică), ale domnilor profesori Adrian Cuciureanu (istorie, franceză, matematică) și Dimitrie Alexievici (fizică). Mi-a rămas în memorie prestanța, ținuta și autoritatea distinșilor domni directori Manguirea și Dan George, pricepuți și experimentați diriguitori de școală. Tuturor (din păcate unii, vai, nu mai sunt!) le port o vie amintire și o permanentă recunoștință.

Am învățat multă carte de la dascălii mei, dar mai presus de toate am învățat să mă port ca OM. Am învățat de la dascălii mei că în viață reușesc numai acei care au tăria să vrea și să le fie limpede, în orice moment, ceea ce doresc și ce posibilități au. Că omul este dator să creadă puternic în ceea ce este demn și în propriile forțe, în principiile de existență, în viitor, în capacitatea de a deveni mai bun.

Decupând profilele foștilor mei dascăli și încercând să le transform în virtuți ale devenirii mele, mi-au clădit și reclădit mereu, din certitudini și speranțe, țelurile împlinirii propriei personalități.

Cu emoție, sfială și prețuire închin cele mai alese gânduri și urări prestigiosului colectiv de cadre didactice de astăzi, iar elevilor de acum le doresc să crească frumoși și deștepți, în cinste și credință, pentru Dumnezeu, Carte, Neam și Țară.

La mulți ani, școala mea dragă, icoană de suflet și de minte!

Colonel (r) Doru Gușu

(fost elev al școlii în perioada 1956-1961)

II

Am lucrat la Școala generală Nr.2 douăzeci și nouă de ani, din cei patruzeci lucrați în învățământ. Dacă socotesc și anul cât am fost elevă în această școală, totalizez treizeci de ani – petrecuți alături de colegi, de care mă leagă multe amintiri, cele mai multe frumoase, dar și unele mai grele, uneori triste. Am avut șapte serii de copii, pe care i-am dus din clasa I până în clasa a IV-a, iar ultima serie, a opta, am lăsat-o în clasa a II-a.

Mi-au plăcut copiii și munca ce o desfășuram. Eram apropiată de ei și ei veneau cu drag la școală. Am căutat să fiu mereu exemplu în fața lor prin corectitudine, punctualitate, sinceritate și, mai ales, am căutat să fiu bine pregătită profesional, dându-mi toate gradele didactice. Din seriile pe care le-am avut, foarte mulți elevi ai mei au urmat învățământul superior, fiind în prezent doctori, ingineri, profesori, economiști, doctori, economiști, preoți, avocați, ofițeri.

Scot în evidență doar câțiva: Alboi Maria și Cristea Lăcrămioara – doctori; Havârneanu Dorina – economistă; Havârneanu Lorin – profesor; Fetițar Cristina, Fetițar Adriana – Piticari Paraschiva, Hopincă Cristian, Onioi Luminița – ingineri; Mândrilă Constantin – avocat; Horga Cristian – preot; Pătrașcu Valerian, Dolcan Lorin – ofițeri;

De asemenea, dintre foștii mei elevi sunt la ora actuală studenți următorii: Forminte Sorin, Pintilie Oana, Coșeraru Lucica, Rațu Alina, Țaranu Ioana, Răiescu Nicolae, Stoleru Tudor, Luca Bogdan, Sălăjan Alina, Piticari Mihaela. În afara activității de la clasă, am desfășurat foarte multă activitate extrașcolară: serbări, excursii, tabere, drumeții, concursuri – gen „Cine știe câștigă!”, carnavaluri ș.a.

Am încheiat activitatea în 1994, după 40 de ani de muncă, muncă ce mă ținea mereu tânără și neobosită.

Înv. Maria Sbiciuc

III

De mic copil am avut dorința de a fi învățătoare, să fiu aproape de sufletele și gândurile celor mici, dornici de a cerceta și descoperi viața și tainele ei.

Timp de șapte ani de zile, între 1942 și 1949, am fost elevă a acestei școli.

După obținerea calificării de învățător, am funcționat în această calitate la alte școli, iar după doisprezece ani am avut fericirea să mă reîntorc la această școală, unde am rămas timp de trezeci și unu de ani (1962 – 1994), până la meritata pensionare.

În această perioadă, în școală am avut mai multe munci, legate de instrucția copiilor, cum ar fi cea de instructor superior de pionieri (timp de patru ani), echivalentă astăzi cu cea de consilier cu munca educativă. Din acel timp îmi aduc aminte cu plăcere de: Nisioi Lucia, Piticar Maria, Frunză Sorin, Mândrilă Elena – elevi cu care am colaborat fructuos.

Venită la această școală, am avut șansa de a lucra cu cadre didactice cu mai multă experiență, de care îmi amintesc și astăzi cu recunoștință și bucurie: Piticari Maria, Timu Victoria, Paulencu Livia și Alexandru, Dașchievici Eugenia, Alexievici Leontina și Dimitrie. (Dumnezeu să le odihnească sufletele în pace!)

În acești ani am lucrat sub conducerea a zece directori, iar cel mai drept și mai corect în aprecierea omului și a muncii lui a fost domnul profesor Caziuc Nicolae – sever, însă cântărind întotdeauna just munca subordonaților.

Cu mult drag îmi amintesc și de doamna director Străjeru Elisabeta, pe care am sprijinit-o în rezolvarea multor probleme ale școlii și care, din păcate, a plecat dintre noi înainte de vreme, Dumnezeu s-o ierte!

În cei trezeci și unu de ani de muncă la această școală am instruit un număr de opt serii de elevi, iar dintre aceștia îmi amintesc cu multă plăcere de: Munteanu Viorel – inginer; Almășanu Gheorghe – ofițer de Marină; Tudorean Emanuela – inginer; Șveica Florinela – inginer; Nistiriuc Ivanciu Laura – profesor.

Am fost legată sufletește de toți elevii mei, indiferent de starea lor socială sau fizică. Toți veneau la școală cu inimile strânse, neștiind ce fel de om e învățătorul cu care va avea de-a face aproape patru ani de zile, de la care așteptau o vorbă, o mângâiere la nevoie.

Cu multă plăcere mă întâlnesc și astăzi cu foștii mei elevi, amintindu-ne cu drag de momente și întâmplări plăcute sau mai puțin plăcute.

Îmi aduc aminte cu emoție și încântare de sărbătorirea zilelor onomastice ale colegilor de catedră, unde ne trezeam cu fel de fel de surprize frumoase, dar cu tristețe îmi amintesc de invidia unor cadre didactice, generatoare de multă suferință și suferință.

De la începutul activității mele și până în prezent mi-am dat seama de importanța și frumusețea acestei profesii, prin care poți intra în sufletele celor mici, care cu mare atenție îți sorb cuvintele și buchiile necunoscute. Este greu, la început, să stăpânești inima unui copil mic, dar, la urmă, mari sunt satisfacțiile de ambele părți. Nu este în lume o profesie mai frumoasă și mai de lungă durată, decât cea de învățător!

Întotdeauna, cu drag, am căutat să ajut conducerea școlii, fiind copil și cadru didactic al acestei școli și având posibilități de convingere a autorităților locale.

Acum, în prag de sărbătoare, îmi pare bine că am ajuns la aniversarea a o sută zece ani de învățământ la Capusatului și aș dori să ajung, alături de cei doi fi ai mei, Petrică (inginer) și Ghiță (ofițer), care au fost și ei elevi ai acestei școli, și la sărbătorirea a o sută douăzeci și cinci de ani.

Dumnezeu să ne ajute!

Înv. Rozalia Bendea

IV

În noiembrie 1963 am fost numită directoarea Școlii Nr.2 din Câmpulung Est, funcție pe care am primit-o cu multă emoție, deoarece nu cunoșteam colectivul și nu aveam experiența necesară, fiind, de curând, absolventă a Facultății. Spre bucuria mea, am găsit aici un colectiv deosebit, foarte disciplinat și buni profesioniști. Am găsit-o aici pe doamna Constandiș Rarița, secretara școlii, ghid real în munca mea de început, ca directoare. Am găsit o școală frumoasă, bine întreținută, spațioasă, cu largi posibilități de extindere, de aceea am contribuit la amenajarea unui atelier, destul de bine dotat, a unei baze sportive, care să corespundă cerințelor școlii.

Numărul destul de mare de elevi a impus folosirea la maximum a spațiului școlar, de aceea am făcut toate amenajările necesare desfășurării în bune condiții a procesului de învățământ. Deși efectivele de elevi pe clase erau numeroase, rezultatele obținute de Școala Nr.2 au fost întotdeauna meritorii. Aceasta datorită responsabilității și exigenței întregului colectiv, exigență ce nu ceda nici în fața cerințelor impuse pentru a realiza o promovabilitate fără acoperire în cunoștințe. Faptul că de-a lungul anilor de aici au plecat absolvenți care au ajuns profesioniști de excepție în diverse domenii, atestă valoarea acestei școli. Deși au trecut ani mulți, îmi amintesc cu multă plăcere și nostalgie de concursurile școlare în care corul școlii era numai pe primele locuri, datorită măiestriei doamnei profesoare Velehorsch Maria, de întrecerile sportive cu echipe reductabile, pregătite de doamna profesoară Voiculescu, de programele artistice pregătite cu clasele I- IV de doamnele învățătoare, de atâtea alte activități care făceau din Școala Nr.2 un concurent important în orice competiție.

Acum, la ceas aniversar, merită să închinăm un gând pios tuturor celor care și-au lăsat o părticică din sufletul lor în sălile acestei școli, uitând de problemele lor și pentru care, adesea, singura răsplată era mulțumirea pentru rezultatele obținute de elevii lor.

Urăm succes celor care lucrează acum în școală și celor ce vor urma!

Urăm ani mulți și succese deosebite școlii ce acum va purta numele cunoscutei personalități a acestor meleaguri - „George Voevidca”.

**Prof. Cramariuc
(Saghin) Hortensia**

(Director al Școlii Generale de 8 ani Nr.2
Câmpulung Moldovenesc, între anii
1963 – 1965)

V

Privesc mereu cu atenție locul care-mi trezește emoții și amintiri.

Ziduri ca de cetate, solide, dispuse la confruntarea cu timpul, geamuri înalte ca de catedrală, absorbind lumina solară în spațiul familiar și confortabil în care zumzetul alternează cu liniștea gândului foșnitor.

Copii la fel de frumoși, zglopii și hazlii, precum eram noi, se simt aici ca acasă.

Copii care învață mereu pentru altcineva, dorind deocamdată să demonstreze altora cine sunt ei.

Copii pasionați pentru orice tip de competiție devin nefiresc de gravi pentru vârsta lor, în prag de examene (ca și noi atunci), aspiră în traectoria lor către locurile de frunte.

Printre ei îi zăresc parcă pe colegii mei de acum treizeci și șase de ani, învățuii de privirile ocrotitoare ale doamnelor învățătoare Timu Victoria și Tudoreanu, cât și omniprezența d-nă Bendea, mame pentru fiecare dintre copiii-elevi.

Torente de lacrimi ne-au desprins din mâna dragelor noastre învățătoare și ne-au lăsat în fața zâmbetului încurajator al doamnelor diriginte Andrieș Veronica și Voiculescu Maria.

Ambiția și încrederea lor au devenit ale noastre, astfel fiecare zi era un triumf împotriva necunoscutului.

Exigențele dascălilor noștri ne aliniau în rândul oamenilor preocupați, având ca modele pe cei care treceau prin fața noastră, zi de zi, cu precizia acelor de ceasornic – profesorii.

Matematica avea cadența inimii d-nei profesoare Iurașcu Maria sau a d-lui Alexievici Dumitru.

Lb. română căpăta reflexe de curcubeu, grație doamnelor profesoare Andrieș Veronica, Rusu Elena și Scurci.

D-na profesoară Voiculescu Maria aducea soarele pe terenul de sport, iar d-na profesoară de muzică îl muta în sala de spectacole.

Domnul profesor Robciuc Aurel ne ajuta să lăsăm copilăriile, în avantajul lucrurilor bine făcute. Tânăra profesoară, serioasă, inteligentă, impunătoare și harnică,

doamna Cramariuc Hortensia, imbinând utilul cu plăcutul, având grijă ca nimic să nu ne lipsească, era directoarea școlii, înainte de 1965.

De după niște perdele, puțin ferite, se arăta chipul d-nei secretare Constandiș Rarița, care era mereu pregătită să ne sară în ajutor, cu un aer matern.

Mă întâlnesc și astăzi cu doamna profesoară Ulian Elena și constatăm că generația noastră a dat oameni de nădejde, pregătiți și devotați muncii: maiștri, ingineri, doctori, profesori, specialiști plasați în funcții de conducere, cum ar fi: Frunză Sorin, inginer, asociat la o fabrică de confecții, București; Oniceag Gheorghe, colonel și medic stomatolog, director al unui spital, din București; Hău Elena – farmacistă și patroană a unei farmacii din orașul Roman; Tănase Nicolae – absolvent al Academiei Militare, inginer, director în transporturi la minele aurifere; Sologhiu Silviu – preot; Straton Dragoș – inginer agronom; Nisioi Lucia – inginer; Corduneanu Domnița, Ulian Elena, Ivanciu (Nistiriuc) Eugenia – profesoare etc.

Generațiile care au urmat până în zilele noastre confirmă calitatea școlii noastre.

Ținem să mulțumim în mod special colectivelor de profesori care au îndrumat și pașii copiilor noștri, având un rol hotărâtor în alegerea profesiei lor. (Domnului profesor Caziuc Nicolae, doamnelor profesoare Filipciuc Ortencia, Toma Rodica, Andrieș Veronica – cele mai alese și sincere sentimente de recunoștință!).

Pe doamna director Băcanu Lăcrămioara o felicităm pentru inițiativa de a organiza această aniversare a școlii, care de astăzi, la insistența dumneaei, va primi un nume reprezentativ.

Aspectul sărbătoresc al școlii s-a realizat cu participarea întregului colectiv pe care doamna director a reușit să-l ambiționeze și să-l îndrume cu înțelegere și pricepere, menținând armonia atât de necesară creșterii unui tineret sănătos, echilibrat, cu deprinderi de muncă și dorință de afirmare.

Dorim succes pe mai departe elevilor de astăzi, pentru a se putea înscrie printre cei care fac cinste școlii, iar, când vor fi precum noi, să revină cu drag aici, unde ne simțim cu toții ca acasă, iubiți și în siguranță!

*Prof. Eugenia (Nistiriuc) Ivanciu
și prof. Elena Ulian – absolvente - 1965*

Timpul pare că a stat în loc...

Și, pe chipul unei fetițe cu ochi mari și iscoditori, al cărei zâmbet exprimă parcă entuziasmul unui nou început, mă regăsesc eu, eleva de altădată, în labirintul clădirii ce mi-a fost cuib de năzbătii, dar și de temeinică învățătură.

Și, dacă scârțâitul băncii și foșnetul fin al filelor de catalog îmi creau o emoție puternică, astăzi, când răspund la un alt examen, acela al vieții, retrăiesc aceeași ușoară stare de neliniște din anii de școală.

Da, am reușit. Alături de numeroși foști colegi, am absolvit o facultate și continui să retrăiesc farmecul fiecărui început și sfârșit de an școlar. Sunt și profesoară și elevă. Cum? Pentru că prin elevii mei îmi retrăiesc anii cei mai frumoși, anii de școală. Iar acum, precum o pasăre călătoare, mă reîntorc la cuib și, cu o putere pe care numai dragostea de amintire și-o poate da, precum o clipă, opresc timpul în loc...eu, eleva din clasa B.

*Director adjunct – Victoria Prundean –
Colegiul Național „Dragoș Vodă”*

Cu ei ne mândrim!

Motto: „Cultura înobilează pe om; sub influența culturii omul devine mai bun și mai nobil în toate privințele.”

(Rabindranath Tagore)

Misiunea nobilă a școlii este aceea de a pregăti tânăra generație multilateral, cu efortul conjugat al familiei și implicarea nemijlocită a elevului, care, având o gândire ascuțită, împletită cu o voință puternică și cu o simțire aleasă, ajunge o ființă deosebită, adevărat model pentru ceilalți.

Fiecare are un vis care naște speranțe. El este premisă și finalitate în viața fiecăruia. Lupta pentru realizarea visului este conținutul existenței.

Visul a devenit realitate și pentru foștii elevi ai Școlii cu clasele I-VIII Nr.2 Câmpulung, care au absolvit studii superioare, medii și de specialitate, devenind personalități cu care ne mândrim:

Paulencu Dragomir – inspector școlar, Cuciurean Nucu – procuror general, Mișcol Timu Oltea – cercetător științific, Erhan Viorel – profesor universitar, Măngiurea Constantin – primar, Balan Vasile – viceprimar, Romaga Mircea – director („Liceul Industrial Nr.1”), Zahaniciuc Marcel – director („Muzeul Lemnului”), Victoria Prundean – director adjunct (Liceul „Dragoș Vodă”), Gânscă Alexandru – director (Liceul Industrial Nr.1), Străjeru Elisabeta – director (Școala cu clasele I-VIII nr.2), Tudorean Toader – director („Exploatarea minieră – Călimani”).

Prestigiu și autoritate, profesionalism în muncă și modele de conviețuire în familie și societate sunt: Gușu Doru, Talpă Toader, Milaș Petru, Sbiciuc Sorin, Lateș Mihai, Gânscă Ștefan, Tâmpescu Doru, Bendea Gheorghe, Dolcan Lorin, Grigore Costel – ofițeri.

Născându-se cu dragoste pentru învățătură și cu dorința de a se dărui mugurilor omenirii – copiii, Ivanciu Eugenia, Iacoban Nicolae, Dragotă Vetuța, Ulian Elena, Ghideon Dorina, Lițu Elisabeta, Dominte Nistor, Murgu Lenuța, Priscornic Maria, Sfarghiu Vladimir, Sfarghiu Nicu, Bendea Rozalia, Sbiciuc Maria, Lisca Leon, Alboi Maria, Căprioru Ștefania, Voiculescu Maria și Voiculescu Carmen, Ursan Elena, Nistiriuc Ivanciu Laura, Nistiriuc Ivanciu Francisc, Ursan Cristina, Timu Oltea, Șveica Florinela, Grămadă Dorina, Onioi Doina, Sorocaniuc Liliana, Havârneanu Dorina,

Piticari Lucia, Șendrescu Dorina, Coșeraru Liliana, Piticari Anca, Cepișcă Adriana, Alboi Elena, asemeni apei ce se infiltrează în tot și în toate, învie, înflorește, rodește, motivația lor le modelează viața restructurând-o permanent, personalitatea cărora influențează semnificativ formarea intelectuală și morală a elevilor.

Cerbu Ilie, Enache Cornel, Alboi Elena, Paulencu Radu, Popescu Violeta, Ulian Dana și-au ales medicina, ca cea mai frumoasă și umanitară dintre profesii, contribuind la apărarea și întărirea sănătății oamenilor.

Pentru munca și probitatea lor profesională, ca ingineri și economiști, privesc cu respect toți cei care îi cunosc pe: Tucu Onofrei, Erhan Petrică, Horga Mircea, Sbiciuc Simona, Șandru Sânziana, Scorțaru Adriana, Ciocoiu Gabriela, Nisioi Vasile, Hrițcu Maria, Mândrilă Nicolae, Tănase Lucian, Rus-Corduneanu Elvira, Simionescu Virginia, Porcuțan Adrian, Munteanu Viorel, Munteanu Mircea, Jucan Mihaela, Sfarghiu Ovidiu, Onioi Loredana, Floriștean Rodica, Bendea Petru, Tudorean Emanuela, Toma Marcel, Iacoban Nicolae, Iacoban Irina, Fetițari Cristina, Vermeșan Maria, Cerbu Alexandra, Tudorean Lucia, Sabie Marieta, Rădulescu Tudor, Lițu Costel, Ulian Ion, Cerbu Elena, Burduhos Vasile, Șendrescu Florin, Bodnar Florin, Țaran Gheorghe.

Lor li se alătură studenții din generație mai tânără: Țaran Elena, Țaran Ecaterina, Rațu Alina-Elena, Pintilie Lucian, Pintilie Oana, Ungurean Mihaela-Dana, Forminte Nicolae Sorin, Popescu Nicolae, Robciuc Daniela, Sabie Natalia, Piticari Mihaela, Răiescu Adrian, Ulian Elena, Luca Bogdan, Vermeșan Gabriela, Sfarghiu Elena, Șandru Maria, Șveica Lucia, Cepișcă Adrian, Erhan Elena, Botezat Mihai, Stoleru Tudor, Tudorean Marcela, Dominte Marcela, care își desăvârșesc studiile universitare, pentru schimbul de mâine al societății românești.

Ei „seamănă cu unii și nu seamănă cu nimeni” (V. Pavelcu), dar au lăsat în urma lor generații care spun: „Aceștia sunt adevărați oameni, domni”.

Înv. **Elisabeta Ionescu**

Dascălii anului o sută zece

În anul școlar 2001-2002 își desfășoară activitatea la Școala cu clasele I-VIII Nr. 2 un număr de 27 de cadre didactice cu o pregătire corespunzătoare, după cum urmează:

– doamnele educatoare Rațu Gherghina și Smadici Andreea, la grupele pregătitoare, mare și respectiv mijlocie-mică, foarte iubite de cei mici și apreciate în egală măsură de părinții acestora, pentru efortul depus în creșterea și educarea copiilor lor;

– la clasele I : doamnele învățătoare Țaran Maria și Moldovan Carmen, ambele având gradul didactic II, doamna înv. Moldovan urmând să susțină în curând în cursul acestui an școlar gradul I, cu lucrarea intitulată „Dezvoltarea capacității de a crea și mânuși jucării”;

– la clasele a II-a : doamna Matei Anca, de foarte puțin timp deținătoare a gradului didactic definitiv, și domnișoara Piticari Anca, debutantă;

– la clasele a III-a : doamnele Pasanciuc Rodica, având gradul didactic definitiv și Ionescu Elisabeta, care și-a susținut gradul I cu lucrarea purtând titlul „ Tehnici de instruire diferențiată în ciclul primar”;

– la clasele a IV-a : domnișoara învățătoare Cenușă Ancuța, și dumneai deținătoare de scurt timp a gradului didactic definitiv și doamna Morar Maria, care a obținut gradul I cu lucrarea „Dezvoltarea creativității prin rezolvarea de probleme”.

Celor opt doamne și domnișoare învățătoare, care prin tot ceea ce fac dau dovadă de multă dragoste față de copii și de pasiune pentru această meserie, li se adaugă câțiva profesori de valoare, după cum urmează:

– doamna Băcanu Lăcrămioara, directoare a școlii de patru ani de zile și în același timp profesoară de fizică, deținătoare a gradului I, cu lucrarea intitulată „Efectele curentului electric”;

– doamnele profesoare de matematică Moraru Elena, profesor gradul I, obținut cu lucrarea „Funcțiile trigonometrice sinus și cosinus ca soluții ale unor ecuații diferențiale” și Gușu Ioana, profesor definitiv;

– domnișoara Pazar-Colan Cristina, doctorand în chimie;

– domnul profesor de limba și literatura română Nistiriuc-Ivanciu Traian, profesor gradul I, obținut cu lucrarea intitulată „Studierea adjectivului în școala generală”, și colega dumnealui de catedră, mai tână profesoară debutantă, domnișoara Munteanu Daciana;

– doamna profesoară de biologie Bârzu Irina, debutantă;

– domnișoarele: Brumă Gabriela, profesoară de limba franceză și deținătoare a gradului didactic definitiv, Dominte Daniela, profesoară de limba engleză și deținătoare a gradului didactic definitiv și Achim Cristina, profesoară tot de limba engleză la clasele I-IV, debutantă;

– la disciplinele istorie și geografie: doamna Filipciuc Ortenzia, având gradul I, obținut cu lucrarea „Monografia Școlii Nr. 2” și domnul profesor Nistiriuc-Ivanciu Francisc, profesor debutant care în acest an școlar predă și disciplina desen;

– doamna Savu Viorica , profesoară de tehnologie, având gradul didactic definitiv;

– domnii profesori debutanți Păștinăru Costel și Dominte Dorin, care predau educația fizică, respectiv religia;

– domnul Ojog Traian, profesor în curs de calificare, ce inițiază pe copii în tainele muzicii și ale informaticii.

Cu multă conștiințiozitate și simț al datoriei, își aduc contribuția la bunul mers al lucrurilor în această școală doamna secretară Sbiciuc Lucia și membrii personalului administrativ: Bedrule Marcela- administrator, Floriștean Cornelia, Vranău Maria și Șandru Elena – îngrijitoare, Lehaci Marian- muncitor de întreținere, precum și Adam Aurel și Vranău Nicolae - paznici.

Prof. Daniela Dominte

Despre utilitatea cabinetelor școlare în complexul proces de predare-învățare am socotit că ar fi interesant să aflăm chiar de la principalii beneficiari, de la elevi. Chiar dacă părerile acestora vor avea oarecare doză de subiectivism sau vor fi insuficient de bine documentate, chiar dacă informațiile primite de la profesorii de specialitate au fost luate în grabă și tratate, uneori, cu ironică superficialitate, considerăm totuși nimerit a le împărtăși celor interesați în cele ce urmează.(N.R.)

Biologie-chimie

După părerea mea și a majorității colegilor, laboratorul de biologie-chimie este cel mai bine dotat din școală, dar și din oraș.

Realizat cu mare efort și multă pasiune și profesionalism de către domnul profesor Caziuc Nicolae, director al școlii noastre între 1965-1971, conținutul acestui laborator contribuie hotărâtor la receptarea cunoștințelor de biologie și chimie, prin mijloace de învățământ moderne și eficiente: diascop, microscop, animale împăiate, planșe, preparate în formol, substanțe chimice etc.

Fosta doamnă profesoară, Vermeșan Florența, și-a adus contribuția benefică la menținerea laboratorului la cotele moștenite, sporindu-i în același timp zestrea didactică.

Actualmente, începând cu acest an școlar, cabinetul despre care vorbim a devenit de biologie-chimie, prin aceasta mărindu-și capacitatea de a ne ajuta în receptarea practică, prin interesante experiențe, a principalelor noțiuni teoretice.

Alina Șalvari-VIII A

II. Informatică

După îndelungate eforturi și mari sacrificii, doamna director Băcanu Lăcrămioara, a procurat douăsprezece calculatoare și toate cele necesare (copiator, scanner, imprimante, planșe etc.) realizării unui cabinet foarte util zilelor noastre. Domnul profesor de informatică, Ojog Traian Gabriel, a finalizat, cu pasiune și pricepere, în acest an, lucrările la cabinetul de care suntem cel mai mult atrași.

Modernizarea învățământului prin informatizare îl face competitiv și pe plan internațional, oferind elevilor șanse reale în găsirea unui loc de muncă în țară și peste hotare. De asemenea, roadele muncii noastre pe computer pot contribui decisiv la înfrumusețarea școlii prin fotomontaje, afișe, planșe, la realizarea unor publicații cu caracter metodic, îmbogățind mijloacele vizuale de învățământ.

Georgeta Nisioi- VIII A

Cabinetele școlii noastre

III. Română

Din punctul meu de vedere, după cabinetul de biologie-chimie și după cel de informatică, urmează cabinetul de română, prin estetică, dotare și eficiență în desfășurarea procesului de predare-învățare.

Preocuparea neobosită a domnului profesor de română, Nistiriuc-Ivanciu Traian, pentru înzestrarea cu diverse mijloace audio-vizuale a acestui spațiu misterios al școlii, vine din convingerea nemărturisită că ambianța în care se desfășoară orele are un rol determinant în sporirea interesului elevilor pentru studiu, ordine și disciplină.

Remarcăm în acest laborator ca reușite mai importante: galeria și harta scriitorilor români, planșele de ortografie, citatele despre limbă și din opere de seamă, cele două gazete de perete („Gimnaziu- revista mea” și „Limba noastră-o comoară”), reproducerea de pictură, planșele de teorie literară și, nu în ultimul rând, ordonarea echilibrată a tuturor materialelor expuse.

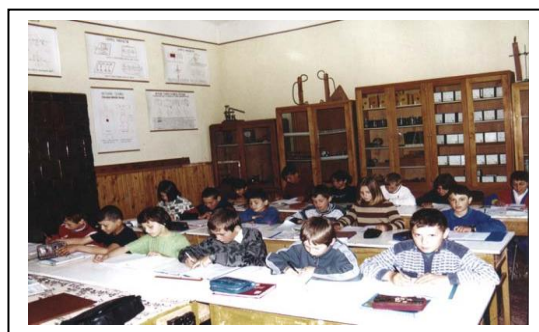
Adina Bărbântă-VIII A

IV. Matematică-fizică

Pentru partea de „matematică” a cabinetului, doamna profesoară Gușu Ioana consideră că vechile planșe ar trebui înnoite și adaptate la programa actuală. Mai mult decât necesară ar fi introducerea calculatorului, pentru a spori nivelul de învățare. Lambrisarea pereților ar aduce un aer mai intim și mai multă estetică.

Cu „stagiul” demult depășit sunt și mare parte din materialele pentru studiul fizicii. Doamna director, Băcanu Lăcrămioara, ar dori înlocuirea întregului mobilier al cabinetului, ca și majoritatea truselor. În perfect acord cu colega de cabinet, s-ar bucura de prezența în cabinet a cât mai mulți elevi de nota 10.

Ionuț Liviu Hrișcă-VIII A

V. Istorie

Mie, cabinetul de istorie mi se pare a fi frumos și dotat cu panouri numeroase, reprezentând o tematică diversă și interesantă.

Preocupată de îmbogățirea cu materiale ilustrative, doamna profesoară Filipciuc Ortenzia lucrează în prezent la actualizarea unor mijloace didactice mai vechi: grafice, diapozitive, panouri, hărți istorice, bibliografie, documente istorice. Acest cabinet este util pentru consultarea cu ușurință a unui bogat material vizual și auditiv, sporind posibilitatea noastră de a interpreta, după documente, anumite aspecte controversate ale istoriei neamului și universale.

Pentru acest cabinet ar mai trebui un aparat de proiecție și hărți cu conținut nou, în conformitate cu noile realități și în acord cu programa actuală.

Andreea Jucan – VIII A

VI. Geografie

În acest cabinet se găsesc foarte multe hărți, planșe, globuri, grafice, diapozitive, diafilme.

Impresionează plăcut bogăția și diversitatea materialelor, ca și grija cu care au fost amplasate (de domnul profesor Nistiriuc-Ivanciu Francisc) în întreaga încăpere.

Aparatura necesară la istorie lipsește, din păcate, și la geografie, iar cele mai multe hărți trebuie actualizate, fiind rupte, zgâriate, dar mai ales depășite.

Nicoleta Cobeliță – VIII A

VII. Engleză-franceză

S-au preocupat și se preocupă de realizarea și îmbogățirea acestui cabinet domnișoarele profesoare Dominte Daniela (pentru engleză) și Brumă Gabriela (pentru franceză). Materialul existent la ora actuală este relativ nou și în mare parte confecționat manual și de către elevii mai talentați: planșe, pliante, hărți, jocuri didactice distractive, reviste, casete audio, cărți, manuale, etc.

Cabinetul se dovedește util pentru modernizarea procesului de însușire a limbilor moderne și s-ar dovedi mai eficient, dacă ar primi în înzestrare: un video, un televizor, casete video și audio, un retroproiector.

Ionela Vranău – VIII A

VIII. Religie

Cu înzestrarea cabinetului de religie (noutate absolută pentru școala noastră) se ocupă domnul profesor Dominte Dorin. Momentan cabinetul este în curs de dotare, având în parte, pregătite cele necesare ornării: icoane, candelă, panouri cu sfinți și cu Cele Zece Porunci, cu Simbolul Credinței, obiecte de cult, cărți de rugăciuni.

În viitorul apropiat va fi completat cu alte materiale caracteristice obiectului religiei și își va demonstra utilitatea în înălțarea spiritului elevilor spre studiul Sfintei Scripturi.

Alina Lăcătâș – VIII A

IX. Muzeul școlar

Muzeul școlar există încă din 1972, datorită preocupărilor de colecționare pasionat ale domnului profesor de istorie Gânscă Alexandru.

Din anul 1980, de organizarea și dotarea muzeului cu noi exponate se preocupă doamna profesoară de istorie Filipciuc Ortenzia.

Acest muzeu cuprinde obiecte adunate din zona Capusatului: costume populare, obiecte de uz casnic, obiecte folosite la stână, în gospodărie și în pădure, colecții de monede și bancnote care au circulat în această zonă, o casă țărănească (în miniatură), fotografii vechi, etc.

Muzeul deschide perspective noi în studierea trecutului pe aceste meleaguri de legendă.

Diana Shiciuc – VIII A

Actuali elevi despre mâine

În viața noastră pământească, ne legăm sufletește de tot ceea ce ne înconjoară: locuri, oameni, fapte, emoții – într-un cuvânt, de „școală”... De școala unde ai învățat sfios cum să spui „mamă” la doamna învățătoare, cum să numeri, cum să citești și să socotești... De școala pe unde treci mai târziu și ea îți amintește de cascada lacrimilor strânse, broboadă sub bărbie, atunci când, uitând din lecție, ai mai adus acasă încă un „scăunel” sau încă „un nouă cu capul spart...” De școala ce ne-a îndrumat primii pași spre realizarea rostului pentru care am venit în această lume...

Alina Lăcătâș – VIII A

Școală dragă, loc iubit,
Noi, ce-n tine-am înflorit,
Azi, în prag de sărbătoare,
Ți-aducem în dar
A recunoștinței floare.

Andreea Mazăre – VIII A

În 1994 eram prea mic să-mi dau seama ce înseamnă poveștile ce le auzeam despre școală.

Acum însă, în prag de jubileu, îmi amintesc, emoționat, cum îmi povestea străbunica despre orele de religie sau cum îmi recita poezii cu marii domnitori ai țării.

Îmi amintesc, de-a pururi emoționat, de bunica mea, care îmi povestea că în timpul ei notele erau de la unu la cinci, că în timpul războiului în școala noastră au fost aduși raniți, că școala a avut cândva internat și cantină...

Ionuț Liviu Hrișcă – VIII A

O sută zece ani de carte
Ce repede s-au dus!...
O sută zece ani de fapte
În istorie s-au scurs...

Anca Andronicescu – VIII A

În ziua aceasta, plină de gânduri pioase, profesorul și poetul George Voevidca va reveni din eternitate, pentru a fi mereu viu printre vii, exemplu de dăruire pentru dascăli și călăuză nestinsă pentru elevi.

Iulia Piticariu – VII A

Azi, în prag de sărbătoare,
Școală dragă, te slăvim,
Cu raze calme de soare,
Cu-amintiri te-acoperim
Și cu meritele noastre
Mereu te împodobim!

Oana Zăgrean – V A

De o sută zece ani, de la înființare și până astăzi, prin această școală au trecut generații și generații de elevi, care și-au croit, cu ajutorul ei, un drum în viață, urmând licee, iar mai apoi facultăți de renume.

Începând cu primul director, George Diaconovici, și ajungând până la actualul director, Lăcrămioara Băcanu, școala noastră a fost mereu în competiție cu celelalte școli din oraș, pentru un loc fruntaș.

Eu cred că prin munca noastră neprecupețită, îndrumată cu pasiune și pricepere de dascălii noștri, această școală va reuși să scoată tot mai multe generații de elevi foarte buni.

Adina Bărbântu - VIII A

Condițiile în care această școală și-a primit, an de an, elevii s-au modificat mereu în bine, odată cu trecerea timpului, iar noi am ajuns a învăța în circumstanțe tot mai favorabile și a spera că în curând să lucrăm fiecare elev la computerul său.

În prag de jubileu, gândurile ne sunt îndrăznețe și mari, iar când este vorba de școala noastră simțim o mândrie de nedescris...

Marius Berariu - VIII A

Îmi amintesc de prima zi de școală, zi în care emoțiile și-au pus amprenta, foarte hotărâte, pe mine. Îmi tremura mâna în care țineam buchetul de flori, pe care urma să i le ofer doamnei mele învățătoare. Se țeau pe fețele noastre când picături de lacrimă stingheră, când creșteri de curiozitate firească, la reîntâlnirea cu foștii colegi de grădiniță, acum „boboci” în clasa I ... acum, cu toții dornici să aflăm cât mai multe, să cunoaștem și să culegem noi și noi informații.

Acum, trăiesc deja gândul trist că peste doi ani ne vom lua rămas bun unul de la altul și împreună de la profesori și de la școală...

Irina Elena Leșinschi - VII A

Aștept de-atâtea luni
Ziua cea mare,
Cu mare emoție
Și mare încordare;
Să văd,
Scrisă cu litere aurii,
Noua firmă a școlii –
Prilej pentru un nou început
Și noi bucurii...

Georgiana Erhan - V A

Aici, la școală s-au pierdut
Amintiri de necrezut;
Cele mai multe frumoase,
Venite din neștiut
Și, în recreații zgomotoase,
Consumându-se sfioase.

Daniela Surpat - V A

Școala ne-a adunat,
Ne-a pregătit, ne-a îndemnat,
Oameni din noi a făcut,
Scoțându-ne din neștiut
Spre bucurie și lumină,
Spre cunoaștere deplină.

Anca Andronicescu - VIII A

Drumul spre ...„Eden”

Fac parte din promoția 1972 și mă simt privilegiat că mi s-a oferit șansa de a-mi aminti, în acest moment sărbătoresc, cu dragoste și respect de foștii mei dascăli, faruri călăuzitoare spre ceea ce am ajuns.

Cu bucurie nostalgică îmi aduc aminte de doamna învățătoare Sbiciuc Maria, deschizătoare generoasă de drum spre devenirea mea și a mai multor serii de elevi.

De la mulți dintre profesorii mei am deprins a-mi organiza timpul și înzestrările native, am învățat că bucuria de a trăi provine din munca făcută cu pasiune și sacrificiu

De la domnul director Caziuc Nicolae, am „împrumutat” sobrietatea și puterea de a lupta cu imposibilul, de la domnul diriginte Robciuc Aurel (profesor de desen și atelier), deprinderea de a folosi în practică (deci, în viață) teoria steapă, acumulată cu trudă și uneori fără discernământ.

Îmi amintesc de truda „elegantă” a doamnei Andrieș Veronica (profesoară de română), un exemplu de dăruire, de exigență și de putere în a ne convinge de utilitatea lecturii în formarea noastră ca viitori oameni între oameni; de profesoara de istorie, Străjeru Elisabeta, de profesoara de franceză, Rusu, și, nu în ultimul rând, de colegii de clasă, lângă care am petrecut nevinovata vârstă a inocenței.

Datorez mult domnilor profesori de la fosta „Casă a Pionierilor și Șoimilor Patriei”, din centrul orașului: Toma Marcel (cel care a pus, pentru prima oară, letconul în mâna atâtor și atâtor elevi), ca și domnul Coca Traian, omul care mi-a trezit în suflet pasiunea pentru carturi. De aici a pornit drumul meu spre electronică și pentru mașini.

Cu timpul, fructificând șansele deschise de Revoluția din 89, am intrat în afaceri, trecând prin experiențe care mi-au întărit convingerea că luminile aprinse în mine de către profesorii mei erau autentice.

(N.R. Acest „om timid”, cum îl „nimerește” Ion Drăgușanul, în „Enciclopedia oamenilor de afaceri din Bucovina” – vol. I – 1997, se dovedește a fi și modest, „uitând” să ne dezvăluie bucuria succeselor sale în afaceri: în 1990 înființează firma „Elvideocom” – magazin tip conștație, prestand servicii de depanare și înregistrări audio-video; după doi ani, realizează rețeaua câmpulungeană de televiziune prin cablu; în 1994, în colaborare cu Ion Bob din Köln, înființează firma româno-germană ELMET – EXIM, derulând operațiuni de importuri de aparatură și fiind solicitat de francezi pentru case de lemn pentru grădini; actualmente – patron al unui hotel de lux – trei stele – în Capusatului: „EDEN”.)

Gheorghe Rațu – absolvent 1972

S U M A R

I	Prof. Băcanu Lăcrămioara	Școala cu clasele I-VIII Nr. 2 - „George Voevidca”- la o sută zece ani	1-2
II	Georgeta Nisioi	Școala în sărbătoare	2
III	Prof. Grațian Jucan	George Voevidca	2-3
IV	Prof. Eugenia (Nistiriuc) Ivanciu	Gândind la Voevidca	3
V	Gheorghe Sbiciuc	Un fost elev despre un fost profesor	3
VI	Prof. Ortenzia Filipciuc	Sumar, sentimental despre directorii care au fost și ...au rămas	4-5-6-7
VII	Daniela Hău	Nostalgia anilor pierduți	7
VIII	Doru Gușu, Maria Sbiciuc, Rozalia Bendea, Hortenzia Cramariuc, Eugenia (Nistiriuc) Ivanciu și Elena Ulian, Victoria Prundean	Foști elevi, foști dascăli, astăzi despre ieri	8-9-10
IX	Înv. Elisabeta Ionescu	Cu ei ne măndrim!	11
X	Prof. Daniela Dominte	Dascălii anului o sută zece	12
XI	Alina Șalvari, Georgeta Nisioi, Adina Bărbântă, Ionuț Liviu Hrișcă, Andreea Jucan, Nicoleta Cobeliță, Ionela Vranău, Alina Lăcătâș, Diana Sbiciuc	Cabinetele școlii noastre	13-14
XII	Alina Lăcătâș, Andreea Mazăre, Ionuț Liviu Hrișcă, Anca Andronicescu, Iulia Piticariu, Oana Zăgrean, Adina Bărbântă, Marius Berariu, Irina Elena Leșinschi, Georgiana Erhan, Daniela Surpat, Gheorghe Rațu	Actualii elevi, astăzi, despre mâine	14-15
XIII	Gheorghe Rațu	Drumul spre...,„Eden”	15

SPONSORI

HOTEL RESTAURANT „EDEN”

Gheorghe Rațu

S.C. „PROCOMP SERV”

Ing. Florin Moldovan

Ec. Cătălina Hoge

S.C. GUTENBERG S.A.

Dir. Nicolae Iacoban

Mulțumim pe această cale și următorilor contribuabili:

- *prof. Grațian Jucan;*
- *dl. Nicu Lăcățiș;*
- *dl. Constantin Erhan;*
- *ing. Adriana Scorțariu;*
- *ing. Ovidiu Ștefeligă;*
- *d-nei Mariana Timu, asigurându-i că vor rămâne mereu amintiri frumoase în considerația și recunoștința noastră!*

Conducerea Școlii

